

Har Hustruen ført et saadant Bevis, er hun færdig, men Manden kan saa dog forhindre hende i at faa Skilsmisdom, hvis han kan bevise, 1) at hun selv har gjort sig skyldig i samme Brøde uden senere at have „rettet og bedret sig“, medens han „blev varagtig i sit syndige Levned“, 2) at hun selv ved „Tyranni, Rufferi eller i andre Maader har givet ham „ret Aarsag“ til saadan Fald“ — et Tilfælde, der ganske vist er mere praktisk i det omvendte Forhold, — eller endelig, 3) at hun en Gang har tilgivet den samme enkelte Forseelse, som hun nu paataaler, f. Ex. ved at fortsætte det ægteskabelige Samliv med ham eller ved at have søgt dette Tilfælde afgjort ad Bevillingsvejen, se nedenfor.

Giver Dommen Hustruen Medhold, er Ægteskabet fuldstændig opløst fra Dommens Afsigelse at regne. Ethvert personligt Forhold mellem dem er da fremtidig bortfaldet. De ere hinanden uvedkommende. Hun har ingen Pligter overfor ham, men heller ingen Rettigheder, navnlig heller ikke til Underholdsbidrag. Hans Værgemaal over hende bortfalder, og hun stilles i Henseende til Myndighed lige med Enker, d. v. s. at hun er i enhver Henseende fuldmyndig uden Hensyn til hendes Alder. Hun har uden videre Ret til at gifte sig igjen — dog først, naar det er givet, at Dommen ikke længere kan appelleres —, han derimod ikke før efter 3 Aars Forløb og med særlig kongelig Bevilling. Hun beholder hans Navn, Rang og Stand ligesom i Skilsmisseøjeblikket, men senere Forandringer — være sig til det værre eller det bedre — ere hende uvedkommende. Hun faar ingen Arv eller Pension efter ham, lige saa lidt som hun kan benytte den Ret, en Enke ellers har til at fortsætte Mandens borgerlige Næring paa hans Borgerkab, eller indtræde i hans Fæsteret. Har han — hvad der gjælder de fleste Embedsmænd — tegnet en Overlevelsesrente for hende, faar hun den derimod efter hans Død, med mindre han har tilbagekaldt den f. Ex. ved at undlade at betale Præmier for hende. Det er han kun pligtig til at vedblive med, hvis det er en af de Overlevelsesrenter, han som Embedsmand har været pligtig at tegne.

I det overvejende sædvanlige Tilfælde, at der har været Formuefællesskab mellem dem, bliver dette at opløse ved lovligt Skifte. Herunder falder ogsaa Hustruens Selverhverv. Ere de begge enige derom, kunne de skifte og dele privat uden Ret-